

בש"פ 9697/16 - ווהאד אבו בכיר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9697/16

לפני:
העורר:

כבוד השופט נ' סולברג
והאד אבו בכיר

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בחיפה במ"ת
56536-09-16 מיום 27.11.2016 שניתנה על-ידי
השופט א' פורת

בשם העורר:

עו"ד שמעון פרץ

בשם המשיבה:

עו"ד הילה גורני

ההחלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בחיפה (מ"ת 56536-09-16; השופט א' פורת), בגין הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע

2. נגד העורר, והאד אבו-bacar, ושניים נוספים, ס' (קטין), ומועד תורכמאן (להלן: מועד), הוגש ביום 22.9.2016 כתוב אישום בגין מעשה רצח, ניסיון רצח, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ועבירות בנשך. על-פי המתואר בכתב האישום, בליל ה-5.7.2016, הבחינו העורר וחבריו, במכונית ובה שלושה – אדם חילף, היתם חילף, וקטינה, ג'. חילופי דברים בין

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

הצדדים הפכו עד מחרה לתגרה ומרדף, כפי הנראה על רקע נוכחותה של ג' בחברתם של שנים אלה. העורר וחבריו דלקו אחר בני החבורה היריבה, אך לא עלה בידם להשיגם, ולזמן מה נתקק הקשר ביניהם. הצדדים ניצלו הפוגה זו כדי להזעיק 'תגבורת'; אדם קרא לכמה מבני משפחתו ובאמצעות אחרים העביר לעורר ו לחבריו מסר כי הוא 'בדרכ אליהם'. העורר וחבריו קיימו אף הם 'פגש הכהנה' לקרהת חידוש העימות. בכתב האישום נטען כי בסיום של מפגש זה גמלה בלבם החלטה להמית מי מבני החבורה היריבה באמצעות תט-מקלע שהיה ברשותו של מועד. מיד בסמוך, החלו העורר וחבריו להוציא אל הפועל את תוכניתם הקטלנית. העורר נסע את לכיוון שוק תלפיות, איזור בו שבו בני החבורה היריבה, כשפנסי מכוניותם כבויים; שני חברי נסעו בעקבותיו על קטנווע. כאשר הבחין העורר בבני החבורה היריבה, המשיך עוד קמעא בנסיעתו, עצר את מכוניתו בצד הדרך וסימן לחבריו בשירקה; או אז הגיע הקטנווע, ומיל מרכוביו ירה לכיוון בני החבורה מספר קליעים. כתוצאה מהירי נהרג אמיר חילף, אחיו של אדם; קטין אחר מבני החבורה היריבה נפצע אף הוא מהיר. בתום האירוע, נמלטו העורר וחבריו מהמקום.

ההחלטה המעצר עד תום ההליכים

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשייבת בקשה להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים. החלטת בית המשפט המחויזי בעניינים של העורר ומועד ניתנה ביום 27.11.2016. במסגרת ההחלטה, בוחן בית המשפט המחויזי את חומר הראיות התומך במעורבותו של העורר בביצוע העבירות. בין היתר, מצא בית המשפט המחויזי גרעןאמת בהודעותיהם של אדם והITEM בחקירה המשטרתית, הקשורות את העורר לרצף האירועים למנתחילתם ועד לסופם הטרagi. חשיבותו ניתנה גם להודעתו של עד נוסף לאירוע הירוי, זייד רמייחאת; נקבע, כי גרסתו של האחראי באשר לניטבות ביצוע הירוי, תומכת בעיקרה בגרסהו של הITEM ובסרטוני מצלמת אבטחה, בה נראהettes מכוון מבוצע נסעת בزيارة האירוע בפנסים כבויים, חולפת על פני הזרה, ובחולוף שניות אחורות חולפים שניים על קטנווע מהם עיר לערר בני החבורה היריבה. עוד קבע בית המשפט המחויזי כי די ראיות לכואורה קשורות את העורר לביצוע אותה שיריקת-סימון, בהתאם לניטבות המתוארכות בכתב האישום. תימוכין לכך נמצא בהודעותיהם האמורות של אדם והITEM, ובಹקלת שיחת טלפון שנמצאה במכשירו הנידי של אדם, בה נשמעת השיריקה ולאחריה קולות נפץ וירוי.

4. בית המשפט אף מצא חיזוקים בחומר הראיות לחקלים מאירוע הלילה. בקשר לכך, צינה הودעתה של ג', אשר תארה את השתלשלות האירועים בח黠ם הראשון, עבר למרדף; גם הודעתה חברותו של העורר, ז', שימשה את בית המשפט המחויזי לחיזוק, לאחר שמצא כי מדובר עולה תמונה דומה בנסיבותו של עדים אחרים לאירוע. אשר לאותה 'פגישה הכהנה', מצא בית המשפט המחויזי כי הודעתו של אחד מחבריו של העורר, ערבי חממד, תומכת בתזה המפליליה; לדבריו, בליל האירוע התקשר אליו העורר, וביקש ממנו כי יctrף אליו ואל חבריו, עקב "בעיה עם בדואים".

5. לאחר שבחן ועימת ראיות אלה עם גרסתו של העורר, שיעירה בטענה כי הזדמן לزيارة האירוע באקראי, קבע בית המשפט המחויזי כי בידי המשيبة תשתיית ראייתית גולמית לכואורתה התומכת בעובדות כתב האישום. בצוותא לעוצמת הראיות, נקבע כי מסוכנות רבה נשקפת מן העורר, עד כי אין במקרה חולפת מעוצר אשר יש בה כדי לאין את מסוכנותו הרבה. משכך, הורה בית משפט המחויזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

תמצית טענות הצדדים בעורר

6. על שניים מציג העורר: על הקביעה כי קיימות ראיות לכואורה ברמה המצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים

המשפטים, ועל החלטת בית המשפט המחויזי כי אין להורות על שחרורו לחילופת מעצר. בתוך כך, שב העורר ודבק בגרסתו לפיה הוא אינו צד לסכום שפרץ בין מועד לבין בני החבורה היריבה, וכי מעשי בזירה נעשו על דרך האקראי והמקירה. לטענתו, גרסתו-זו עולה יפה מchromar הראיות ושהורה היטב בהודעותיהם של כמה מן העדים לאירוע.

7. לגוף של הראיות, טוען בא-כוח העורר, עוז'ד שמעון פרץ, כי העורר נעדך מנייע לביצוע העבירה המדוברת, שכן הגורם המניע את השרשרת הסיבתית שהובילה לרצח – נוכחותה של ג' במקוניותו של אדם – אינה נוגעת אליו. בקשר לכך, מפנה בא-כוח העורר להודעתה של ג' במשטרה, בה טענה כי במהלך שהותה במקונית ביקשה להסתתר מפני מועד, מפירה, ולא מהעורר. בא-כוח העורר אף מכחיש את האפשרות כי העורר נטל חלק באותה פגישה הינה טרם בוצע העבירה, ובקשר לכך מפנה לדבריו של אחד, עבר ابو-עוואד, אשר מסר את גרסתו למذובב. על-פי גרסתו, מעורבותו של העורר באירועים מסתכמה בניסיונו ליטול חלק כגורם אפשרי, אשר עמד בסיכון ממשי לשלומו במהלך הירוי, בהתייצבו בתוקף שבין מבצעי הירוי לבני החבורה היריבה. על יסוד האמור במספר ה Hodotot נספנות, מוסף וטוען בא-כוח העורר כי קיים יסוד ראייתי לראות את העורר כמי שביקש לישר את ההדורים, להידבר עם בני החבורה היריבה בהגיעו אליהם במקוניותו, ואף בקשר לחבריו שלא ישלחו ידם אל הדק הרובה. אשר לירוי עצמו, טוען, על יסוד ה Hodotot חקירה שונות, כי יתרן ומוקור יורי נסוף, שני, הוא שהביא, הלכה למעשה, למותו של המנוח. בקשר לכך, הובאו דבירות של נחקרים שונים, אשר בהודעותיהם מסרו כי חזו בהזקנים וקולות ירי משני מוקדים נפרדים. בא-כוח העורר מבקש לעורר ספקות גם בנוגע לטיבת של אותה 'שריקה'. לטענתו, הזירה הקולנית – כביש סואן – אינה מאפשרת שימוש ב'שריקה' כאמור תקשורת אפקטיבי, וזאת כאשר מדובר בניסיון להעביר מסר לרוכבי קטע הנוסעים במהלך כשלסדה בראשיהם. ספקות שונים הועלו על-ידי בא-כוח העורר גם בכל הנוגע לאפשרות כי 'שריקה' זו יצאה מפיו של העורר, שאינם מצולמים בשלב זה במצלמות האבטחה.

8. אשר להודעות אדם והitem, טוען כי עדויות בני החבורה היריבה, סטירות רבות עלות מגראותיהם, וכיים חש ממשי כי גרסתם מוטה ומתואמת.

9. לטענת בא-כוח העורר, עלה בידו לעורר ספקות של ממש, ובהתאם לאמות המידה הקבועות בחוק ובהלכה הפסוקה, שגה בית המשפט המחויזי בהחלטתו. לשיטתו, טענותיו מתקעקעות את הייש' הראייתי שבchromar החקירה, עד כי הן מלמדות על העדרה של תשתיית ראייתית מספקת לצורך הארצת מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו; לחילופין, טוען בא-כוח העורר, כי יש בטענותיו למד על 'carsom' בעוצמת הראיות, ברמה המצדיקה לשקלול את שחרור העורר לחילופת מעצר מתאימה; בקשר לכך, טוען כי יש לשקלול לחזיב את גילו של העורר, כ-18 ושלושה חודשים בעת ביצוע העבירות, ואת חלקו התחום בביצוע העבירה, שכן לא הוא שביצע באופן פיזי את הירוי.

10. בפתח הדיון שנערך לפני ביום 15.1.2017, מסרה בא-כוח המשيبة תדפיס רישום פלילי, לפיו כחזי שנה קודם לביצוע העבירות שבמוקד הליך זה, הורשע העורר בעבירות אלימות; זאת ועוד, מן התדפיס עולה כי עם ביצוע העבירה הפר העורר צו מבחן שניית במסגרת אותו הליך.

11. במהלך הדיון, טוענה בא-כוח המשيبة את טענותיה, שעיקרן בבקשת לדוחית הערר, על כל חלקיו. עמדת המשيبة היא כי חומר ראיות רב תומך בעובדות כתוב האישום וקיים את העורר באופן ישיר לתכנון ולביצוע העבירות

המציאות בו. האינדיקציות הבודדות התומכות בגרסתו של העורר, ניתנו על-ידי קרוביו ואנשי שלומו, ועל כן אין לייחס להן משקל רב – מחתת קרבתם אל העורר, ונוכח שפע הראיות הבלתי תלויות הקשורות את העורר לביצוע המעשים המתוארים בכתב האישום.

דין והכרעה

11. נראה כי אין קושי של ממש בקביעת דבר קיומן של די ראיות לכואורה להארכת מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים. עינתי בחומר הראיות, ושוכנעתי כי מספר ראיות בלתי-תלויות תומכות, לכואורה, בעובדות כתוב האישום. די אם אצין את סרטון מצלמת האבטחה, הקלטת שיחת הטלפון שנמצאה במכשיר הטלפון של אדם, ואת גרסתו של אדם והITEM באשר לנסיבות ביצוע העבירה. מנגד, גרסת העורר אינה מספקת נימוק וטעם המתקבלים על הדעת לטיב מעשיו בזירת העבירה בدمותם הלילית. אין להקל ראש גם בהודעות שמסרו כמה מן המעורבים באירועים, אשר קשוו את העורר לביצוע העבירות, בהתאם לעובדות כתוב האישום. טענות בא-כוח העורר אין מספקות מענה הולם בעניין; מתן משקל ראוי לגרסתו באשר ל��ורת אירוע זה, מפחית ממהימנות גרסתו במקום אחר. כך למשל, קשה לישב את הגרסה הרואה את העורר כמי שניסה להשכנן שלום בין הניצים, עם הטענה כי נקלע לזרת העבירה כעובר אורח; קשה עוד יותר לקבל שתי גרסאות אלה, بد בבד עם סרטון מצלמת האבטחה, והאופן החרג שבו נסע העורר במכוניתו.

12. על יסוד דברים אלה, ובהתאם לנימוקי בית המשפט המחויז בהקשר זה, סבורני כי המסתכת הראיתית שהציגה המשיבה מגבשת תשתיית ראייתית גולמית לכואורתה המקימה סיכוי סביר להרשותה.

13. דומה כי אין עורין על קיומה של עילית מעצר; טיב העבירות המוחסנות לעורר והרישום הפלילי שלחובתו בעבירות אלימות בהן הורשע מדברים بعد עצםם. ברוי כי מי שבידיו לפעול בצוותא עם אחרים להמית אחר ביריות, בדם קר, ברחובות של עיר, ולאחר תכנון מראש, מעד על עצמו כי נשקפת ממנו מסוכנות בדרגה גבוהה.

14. בהינתן מסקנות אלה, קשה עד מזד לחייב על אפשרות סבירה כי את מטרת המעצר ניתן יהיה להשיג באמצעות חלופה. המ██וכנות ברורה; עוצמת הראיות (لقואורה), גבוהה אף היא, למעלה מהרף הדרושים להארכת מעצרו של אדם עד תום ההליכים המשפטיים (ראו בש"פ 8282/06 פלוני נ' מדינת ישראל (16.11.2006)). ברגיל, אף לא הייתה מיחס משמעות רבה לגילו הצער של העורר בעת ביצוע העבירה. עם זאת, התלבטתי שמא עקרון השווון מצדיק, בנסיבות העניין, כי תישקל אפשרות שחרור העורר לחlopenת מעצר במסגרת סגורה ונעולה; דילמה זו עולה נוכח החלטת בית המשפט המחויז בעניינו של ס', שותפו של העורר לתפקיד ביצוע העבירה, בגדה הורה על שחרורו לחlopenת מעצר במקרים נעל מפהאת גילו בעת ביצוע העבירות (מעט מתחת לגיל 17), ולאחר שירותי המבחן בא בהמלצות חיויבות בעניינו (ראו בהחלטה מיום 5.12.2016; בעניין עקרון השווון בעת הארצת מעצר עד תום ההליכים, ראו: בש"פ 4345/90 יוסף הררני מדינת ישראל, פ"ד מד(4) 830 (1990); על הגיל הצער ראו: ע"פ 22/12 7781 פלוני נ' מדינת ישראל (25.06.2013)).

15. כאמור, הפקתי בין לבני בסוגיה זו, אך באתי לכלל מסקנה כי דין העורר להידחות על כל חלקיו. שוני רלבנטי וממשי מבידול בין העורר לבין חברו. העורר בגין וחברו קטין. פער הגילאים אמן קטן, אך מצטרפת אליו הרשות

העורר בפלילים בעבירות אלימות, והפרתו צו מבחן במעשי הלאוריים שבמוקד הליך זה; לעומתו, לס' עבר פלילי נקי (מספר תיקי חקירה נפתחו בעניינו, אך לא הבשילו לכתב אישום). בנסיבות אלה, אין לדבוק בעקרון השווין. גם שאלת מרכיבות ההתיידנות בהליך העיקרי עלתה לפני, ומثار עיוון בחומר הראיות הגלמי דומה, על פני הדברים, כי הוא אינו מן המרכיבים והקשים. במצב עניינים זה, מסופקני אם תועלת רבה תימצא בהליך שיקומי שייעבור העורר בתקופת מעצר קצובה במסגרת מעון געול. אם ירושע בדיינו, כי אז לבטח ישולב בתכנית שיקומית בתוככי הכלא. בשלב זה, הראיות לכואורה שלחוותנו, بد בבד עם המסוכנות, מחיבבים את מעצרו עד תום ההליכים.

. 16. אשר על כן, העරר נדחה.

ניתנה היום, כ"ט בטבת התשע"ז (27.1.2017).

ש | פ | ט
